



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31. 7. 2025 v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Korfa a soudců Mgr. Jana Bergmanna a JUDr. Václava Hanouska **odvolání obžalované právnické osoby** [REDACTED], z.s., IČO [REDACTED], se sídlem [REDACTED], okres [REDACTED], **odvolání obžalované** [REDACTED], narozené dne [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], okres [REDACTED], zaměstnaná na základě dohody o provedení práce v [REDACTED], zapsaném spolku, a **odvolání státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Rychnově nad Kněžnou, proti rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 23. 1. 2025, číslo jednací 11 T 24/2024-929, a rozhodl

takto:

- I. Z podnětu odvolání obžalované [REDACTED] a státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje v celém výroku o trestu uloženém obžalované** [REDACTED] a podle § 259 odst. 3, 4 tr. řádu se v rozsahu tohoto zrušení nově rozhoduje tak, že se obžalované [REDACTED] za přečin chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstává výrok o vině v napadeném rozsudku nedotčen, podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku **ukládá trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanovuje **zkušební doba** v trvání **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 74a odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalované [REDAKCE] ukládá **trest zákazu držení a chovu zvířat** na dobu **5 (pěti) let**.

II. Odvolání obžalované právnické osoby [REDAKCE], z.s. se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

1. Rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 23. 1. 2025, č. j. 11 T 24/2024-929, byly obžalovaná právnická osoba [REDAKCE], z.s. (dále jen „obžalovaná právnická osoba“) a obžalovaná [REDAKCE] (dále jen „obžalovaná“) uznány vinnými přechinem chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. zákoník“), kterého se podle skutkových zjištění učiněných okresním soudem dopustily tím, že

1.

právnická osoba [REDAKCE], z.s., IČO [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl I, vložka [REDAKCE], kdy jeho hlavním účelem je poskytování pomoci a zajištění péče pro stará a nemocná zvířata tak, aby jim bylo zaručeno klidné dožití v domácím prostředí, poskytování pomoci opuštěným, bezprizorním a nechtěným zvířatům a zvířatům v nouzi, zajištění v prostorách tomu určených dočasněho umístění zatoulaných zvířat a jejich vrácení majitelům nebo nalezení dočasné či pěstounské a následné trvalé péče, případně předání zvířat do dalších zařízení tomu určených, všem zvířatům, u kterých je to potřeba, zajištění veterinárního ošetření, organizování kulturní, zábavné, či sportovní události zaměřené na vzdělávání veřejnosti v souvislosti s problematikou opuštěných a týraných zvířat, organizování veřejné sbírky a další obchodní činnosti za účelem získávání finančních prostředků na zajištění provozu spolku a zařízení pro zvířata v nouzi, zastoupená předsedkyní [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], která vedla, organizovala její činnost a záležitosti týkající se chovu zvířat osobně obstarávala v postavení jediného člena statutárního orgánu,

od přesně nezjištěné doby do [REDAKCE] 2023 v trvale obývaném domě na adrese [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] a přilehlých zahradách, okres [REDAKCE], chovala celkem 31 zvířat, konkrétně 29 psů a 2 kočky, přičemž zvířata byla chována venku v kotcích nebo ve výbězích s boudami (16 psů) a v rodinném domě (13 psů a 2 kočky), a to ve zcela nevhodných životních a hygienických podmínkách, když zejména 15 zvířatům chovaným v domě především v místnosti č. 3 – koupelna (6 zvířat) a pokoji č. 4 (4 zvířata) nebyly dlouhodobě vyklizeny výkaly, v důsledku čehož byl ve vzduchu cítit výrazný zápach moči a výkalů, což zapříčinilo velkou koncentraci amoniaku, který je pro zvíře stresovým faktorem a má vliv na zhoršenou socializaci,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nezajistila zvířatům vhodné a dostatečné krmivo i napájení, čímž ohrozila život nejméně 9 zvířat, která byla v extrémně špatné kondici, kdy výživný stav zvířat byl již ve stadiu kachexie, chorobné vyhublosti, případně silné dehydratace,

nezajistila zvířatům možnost dostatečného a bezpečného pohybu, když zvířata v domě byla chována ve zcela nevhodných podmínkách, několik zvířat bylo chováno v klecích naskládaných na sobě, kdy rozměry neodpovídaly prostorovým požadavkům, neumožňovaly zvířeti pohodlné ležení a misky v nich umístěné ještě zmenšovaly životní prostor, klece byly bez pevného dna, znečištěné od výkalů, zrezivělé, vystlané dekami či jiným textilem, který byl znečištěný močí i výkaly, a tím zvířata vystavovala utrpení, kdy bolesti byla vystavena zejména fena evidovaná pod číslem 13. [REDACTED],

2.

[REDACTED] jako statutární orgán, jediná předsedkyně spolku [REDACTED], z.s., IČO [REDACTED], se sídlem [REDACTED], zapsaného v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl L, vložka [REDACTED], kdy jeho hlavním účelem je poskytování pomoci a zajištění péče pro stará a nemocná zvířata tak, aby jim bylo zaručeno klidné dožití v domácím prostředí, poskytování pomoci opuštěným, bezprizorním a nechtěným zvířatům a zvířatům v nouzi, zajištění v prostorách tomu určených dočasného umístění zatoulaných zvířat a jejich vrácení majitelům nebo nalezení dočasné či pěstounské a následné trvalé péče, případně předání zvířat do dalších zařízení tomu určených, všem zvířatům, u kterých je to potřeba, zajištění veterinárního ošetření, organizování kulturní, zábavné, či sportovní události zaměřené na vzdělávání veřejnosti v souvislosti s problematikou opuštěných a týraných zvířat, organizování veřejné sbírky a další obchodní činnosti za účelem získávání finančních prostředků na zajištění provozu spolku a zařízení pro zvířata v nouzi,

od přesně nezjištěné doby do [REDACTED] 2023 v trvale obývaném domě na adrese [REDACTED] č. p. [REDACTED] a přilehlých zahradách, okres [REDACTED], chovala celkem 31 zvířat, konkrétně 29 psů a 2 kočky, přičemž zvířata byla chována venku v kotcích nebo ve výbězích s boudami (16 psů) a v rodinném domě (13 psů a 2 kočky), a to ve zcela nevhodných životních a hygienických podmínkách, když zejména 15 zvířatům chovaným v domě především v místnosti č. 3 – koupelna (6 zvířat) a pokoj č. 4 (4 zvířata), nebyly dlouhodobě vyklíženy výkaly, v důsledku čehož byl ve vzduchu cítit výrazný zápach moči a výkalů, což zapříčinilo velkou koncentraci amoniaku, který je pro zvíře stresovým faktorem a má vliv na zhoršenou socializaci,

nezajistila zvířatům vhodné a dostatečné krmivo i napájení, čímž ohrozila život nejméně 9 zvířat, která byla v extrémně špatné kondici, kdy výživný stav zvířat byl již ve stadiu kachexie, chorobné vyhublosti, případně silné dehydratace,

nezajistila zvířatům možnost dostatečného a bezpečného pohybu, když zvířata v domě byla chována ve zcela nevhodných podmínkách, několik zvířat bylo chováno v klecích naskládaných na sobě, kdy rozměry neodpovídaly prostorovým požadavkům, neumožňovaly zvířeti pohodlné ležení a misky v nich umístěné ještě zmenšovaly životní prostor, klece byly bez pevného dna, znečištěné od výkalů, zrezivělé, vystlané dekami či jiným textilem, který byl znečištěný močí i výkaly, a tím zvířata vystavovala utrpení, kdy bolesti byla vystavena zejména fena evidovaná pod číslem 13. [REDACTED].

2. Za popsané jednání uložil okresní soud obžalované právnické osobě trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu 5 let a obžalované trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu 3 let a trest zákazu činnosti spočívající

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů právnických osob, které se zabývají chovem a péčí o zvířata na dobu 6 let.

3. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Rychnově nad Kněžnou uvedený rozsudek napadla odvoláním podaným v písemné formě dne 10. 4. 2025, směřujícím proti výroku o trestu uloženém obžalované, a to v její neprospěch. V podaném odvolání státní zástupkyně podotýká, že uložený podmíněný trest odnětí svobody lze považovat za odpovídající a přiměřený. Nicméně při ukládání trestu zákazu činnosti okresní soud nedostatečným způsobem zhodnotil všechny okolnosti případu a osobu obžalované a nepromítl do ukládaného trestu všechny zásady pro jeho ukládání. Obžalovaná neprojevila žádnou sebereflexi a vinu přenášela na jiné osoby. Vytrvale tvrdila, že se o zvířata starala dobře, odmítala jakékoliv nevhodné postupy či stav chovu, žádné pochybení u sebe nepřipustila. Právnickou osobu přitom obžalovaná založila až v průběhu její péče o větší počet zvířat. Vzhledem k jejímu přístupu je tedy možné předpokládat, že jako fyzická osoba bude pokračovat v chovu většího počtu zvířat. Při zohlednění jejího postoje není rovněž vyloučeno opakování trestné činnosti v souvislosti s péčí o zvířata. Obžalovaná navíc podle svých slov nemá zájem dále pokračovat v činnosti právnické osoby, uložený trest tak postrádá opodstatnění. Navržený trest zákazu držení a chovu zvířat pak není nepřiměřený, ale naopak odpovídá všem hlediskům pro ukládání trestu i způsobu spáchání trestného činu. Okresní soud měl při ukládání trestu zvažovat represi i individuální a generální prevenci a přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k možnosti nápravy a k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalované a jejímu dosavadnímu způsobu života a možnostem její nápravy. Uložený trest zákazu činnosti je však v tomto případě zcela nedostačující a neodpovídá účelu trestu. Na obžalovanou je třeba působit pro ni citelnějším trestem zákazu držení a chovu zvířat, a tím ochránit společnost před obdobně škodlivým jednáním a zároveň dát obžalované vhodným a výrazným způsobem najevo závažnost jejího jednání. Současně tak bude po určitou dobu obžalované zabráněno v dalším páčání trestné činnosti. Přiměřená délka trvání tohoto trestu pak odpovídá 6 letům. Proto státní zástupkyně navrhuje zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu uloženém obžalované a uložení obžalované trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu 3 let a trestu zákazu držení a chovu zvířat v trvání 6 let.
4. Rovněž obžalovaná právnická osoba a obžalovaná podaly prostřednictvím svého obhájce dne 14. 4. 2025 proti rozsudku odvolání, které směřuje do výroku o vině i trestu. Namítají, že obžalovaná se dlouhodobě starala o staré a nemocné psy, kterým chtěla prodloužit život v důstojných podmínkách, měla s jejich chovem velké zkušenosti a po dlouhou dobu neměla žádné problémy. Kontroly ze strany Státní veterinární správy probíhaly vždy úspěšně a bez závažnějších komplikací. Bylo prokázáno, že obžalovaná zvířatům zajistila potřebnou lékařskou péči, také bylo prokázáno, že zvířata krmila granulemi a masem, úbytek jejich hmotnosti souvisel s jejich zdravotním stavem a stářím. Obžalovaná měla dobrý úmysl a nebyla pouze schopna zajistit administrativu spojenou se založením útulku, ve vztahu k péči o zvířata jí nic vytknout nelze. Proto také chtěla útulek přestat provozovat a zrušit jej, ale nebylo jí vyhověno. Provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků bylo určitým nátlakem na obžalovanou z důvodu stížností na ni a toho, že některé kontroly nemohly proběhnout s ohledem na péči o jejího syna. Právě v den prohlídky byla obžalovaná také předvolána k podání vysvětlení, a proto neměla dostatek času, aby zajistila ranní péči o zvířata. Následná kontrola Státní veterinární správy pak proběhla v den výsledku obžalované jakožto obviněné. Při samotné prohlídce nebyla zajištěna váha a hmotnost psů byla zjišťována odhadem, ačkoliv byla posuzována jejich podvýživa. Odhad veterinářky přítomné při prohlídce a znalkyně z oboru zemědělství, odvětví veterinářství, specializace veterinární lékařství – interní medicína malých zvířat, se přitom poměrně podstatně liší. Na místě také

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

měla zvířata zajištěnou vodu, jejich dehydratace tak byla též způsobena jejich zdravotním stavem a věkem. Obžalovaná se rovněž podivuje nad tím, že bylo přistoupeno k eutanázii některých psů, přestože k tomu nebyl zákonný důvod. Kromě rozporů mezi závěry MVDr. [REDACTED] a MVDr. [REDACTED] je třeba upozornit i na výpověď MVDr. [REDACTED], podle kterého se jednalo o psí seniory, kteří nemají optimální kondici, ale o nic výrazného, natož o týrání, se v dané věci nejednalo. MVDr. [REDACTED] přitom zvířata obžalované vyšetřoval dlouhodobě. Obžalované nejsou přesvědčeny o tom, že by chovem zvířat u nich docházelo k ohrožení jejich života či že by jim byly způsobeny jakékoliv značné útrapy. Trestného činu se proto nedopustily, pokud by měla být věc nějakým způsobem šetřena, tak pouze v přestupkovém řízení, jak tomu bylo již několikrát. Navrhují tedy zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci okresnímu soudu.

5. Při veřejném zasedání o odvolání konaném dne 31. 7. 2025 státní zástupce připomněl, že odvolání bylo podáno v neprospěch obžalované do výroku o trestu, který jí byl uložen. Důvodem je neuložení trestu zákazu držení a chovu zvířat, neboť trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů právnických osob, které se zabývají chovem a péčí o zvířata, obžalované nebrání v dalším páchání trestné činnosti jako fyzické osobě. V podrobnostech státní zástupce odkázal na písemně podané odvolání. Odvolání obžalovaných státní zástupce nepovažuje za důvodné. Okresní soud se s jejich obhajobou seznámil a v napadeném rozsudku vypořádal. Skutkový stav věci byl zjištěn podrobně a dostatečně, aby o věci mohlo být rozhodnuto. Rozhodl přitom po právu u obou obžalovaných. V případě jednání, které neměl za prokázané, pak rozhodl ve prospěch obžalovaných. Nezvážení zvířat během domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků považuje státní zástupce za marginální. V napadeném rozsudku je podrobně popsán celkový zdravotní stav zvířat. V rozhodnutí okresního soudu pouze vidí nedostatečný výchovný apel na obžalovanou, případně celou společnost. Domnívá se, že vhodnější by bylo uložení podmíněného trestu odnětí svobody kratšího trvání, avšak s dohledem nebo jinými zpřísnujícími podmínkami. Stanovena by mohla být třeba povinnost absolvovat kurz péče o zvířata. Obžalovaná totiž nemá absolutně žádný náhled na své chování a takový kurz by mohl pomoci se vzděláním obžalované.
6. Obhájce obou obžalovaných také odkázal na podané odvolání a zdůraznil, že napadený rozsudek obsahuje závažné vady. Stežejní jsou vady provedené domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků. Této prohlídce se sice účastnilo velké množství osob, avšak nebyla k dispozici váha, pomocí které by mohla být zvířata zvážena. Bylo prokázáno, že obžalovaná měla dobrý úmysl starat se o stará a nemocná zvířata, a proto se k ní dostávala právě stará a nemocná zvířata na dožití. Je tedy otázkou, v jakém stavu byla, když se k ní dostala. Problematické je i hodnocení jejich *body condition* ve znaleckém posudku, který byl vypracován na základě videozáznamu. Na hydrataci zvířat samozřejmě měly vliv i jejich problémy s ledvinami. MVDr. [REDACTED] se přitom vyjádřil ve prospěch obžalované, když potvrdil, že k němu s nemocnými zvířaty chodila. Pokud by byl uložen trest zákazu držení a chovu zvířat, neodpovídalo by to výsledkům domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků, neboť venku byly i kočky, které obžalované odebrány nebyly. Takový trest je proto nepřiměřeně přísný a nedůvodný, a to i s ohledem na skutečnost, že v předchozí době vše probíhalo bez problémů. Až po založení spolku měla obžalovaná problémy s administrativou. Nic nesvědčí o tom, že by měla úmysl zvířata trápit, naopak měla dobrý úmysl. Věc by tak měla být postoupena správnímu orgánu k posouzení, zda nebyl spáchán přestupek. Odvolání státního zástupce navrhuje obžalovaná zamítnout. Sama obžalovaná vyjádřila souhlas s přednesem svého obhájce.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

7. Z podnětu podaných odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. řád“), zákonnost a odůvodněnost napadených výroků o vině a trestu, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Po vymezeném přezkumu, když důvody pro jeho rozšíření ve smyslu § 254 odst. 2 tr. řádu s ohledem na zaměření odvolání nepřipadají v úvahu, dospěl krajský soud k závěru, že státní zástupkyně a částečně i obžalovanou podaná odvolání jsou důvodná, odvolání podané obžalovanou právnickou osobou pak důvodné není.
8. Řízení předcházející vydání napadeného rozsudku nevykazuje žádné vady, které by mohly mít vliv na správnost nebo zákonnost přezkoumávaných výroků, ani jiné podstatné vady, přičemž nedošlo k porušení žádného ustanovení zabezpečujícího objasnění věci nebo práva obhajoby, a lze jej proto označit za souladné se zákonem.
9. Zcela zákonným způsobem byla dne 26. 1. 2023 provedena rovněž domovní prohlídka a prohlídka jiných prostor a pozemků. S ohledem na povahu projednávané věci byly k provedení této prohlídky kromě nezúčastněné osoby přibrány i úřednice Státní veterinární správy a veterinářka MVDr. [REDAKCE], která měla původně ve věci podat znalecký posudek. Je pravdou, že z organizačního a taktického hlediska se mohl policejní orgán na prohlídku připravit lépe, zejména tím, že by k prohlídce přibral znalkyni z oboru zemědělství, odvětví veterinářství, specializace veterinární lékařství, která by měla rozsáhlejší zkušenosti s trestním řízením a na místě by disponovala vhodnějším vybavením. Nicméně tento nedostatek nepředstavuje vadu trestního řízení, a jak správně poznamenal okresní soud, nevedl k nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu věci, snad jen v tom smyslu, že nebýt jej, mohly by hypoteticky být obžalovaným kladeny k tíži i další okolnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že okresní soud na zjištěný skutkový stav věci reagoval úpravou popisu skutku a změnou právní kvalifikace, nemá výsledek prohlídky vliv na správnost, natož zákonnost výroku o vině či trestu. Ani práva obhajoby a možnost v potřebném rozsahu objasnit věc nebyly dotčeny, protože i přes nezkušenost MVDr. [REDAKCE] s průběhem trestního řízení, resp. domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků, a nemožnost na místě použít váhu, mohly být podmínky chovu a aktuální stav zvířat, včetně podvýživy a dehydratace, dostatečným způsobem posouzeny, což potvrdila nejen MVDr. [REDAKCE] a kvalifikované úřednice Státní veterinární správy, které byly na místě, ale i MVDr. [REDAKCE], znalkyně z oboru zemědělství, odvětví veterinářství, specializace veterinární lékařství – interní medicína malých zvířat, která měla k dispozici videozáznam a listiny obsažené ve spisovém materiálu.
10. V rámci rozhodování o vině obžalovaných provedl okresní soud veškeré důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a tyto důkazy následně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu náležitě vyhodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
11. Okresní soud v projednávané trestní věci provedl velmi rozsáhlé dokazování, z něhož jednoznačně vyplynula vina obžalovaných projednávaným skutkem, přičemž hodnocení důkazů provedené okresním soudem považuje krajský soud za komplexní, logické a řádně se vypořádávající se všemi významnými aspekty případu, a proto se s jeho závěry ztotožnil. Okresní soud dokonce i v takto emotivně vnímané trestní věci prokázal mimořádný nadhled, zachoval vhodnou míru odstupu a současně projevil citlivý přístup. Současně přehledným a přesvědčivým způsobem vysvětlil, jak vyvodil zjištěný skutkový stav věci, a rovněž se vypořádal se všemi námitkami uplatněnými obžalovanými jak během dosavadního řízení, tak v podaném odvolání. V podrobnostech tak lze odkázat na precizní odůvodnění napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

rozsudku. Krajský soud nicméně považuje za vhodné, aby zdůraznil, že konkrétní podmínky chovu zvířat názorně ilustrují výsledky provedené domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků, především v podobě pořízeného videozáznamu a fotografické dokumentace. Tyto důkazy byly nejen provedeny jako důkazy samy o sobě, ale rovněž byly interpretovány znaleckým posudkem z oboru zemědělství, odvětví veterinářství, specializace veterinární lékařství – interní medicína malých zvířat, vypracovaným MVDr. [REDAKCE], která byla též vyslechnuta při hlavním líčení. S tímto znaleckým posudkem pak korespondují odborná vyjádření MVDr. [REDAKCE] a Státní veterinární správy, resp. svědecké výpovědi MVDr. [REDAKCE] a MVDr. [REDAKCE]. Pokud jsou zmíněné důkazy v jakémkoliv rozporu, tak je zapříčiněn mírně rozdílnými odbornými názory, které nijak neovlivňují celkové závěry. Toto konstatování lze dokumentovat na vyhodnocení míry podvýživy a dehydratace zvířat. Znalecký posudek i odborná vyjádření popisují jak podvýživu a dehydrataci zvířat, tak okolnost, že se nejednalo o dlouhodobý stav vzniklý zdravotními obtížemi zvířat, když po jejich odebrání tento stav odezněl, ani stav zapříčiněný jednorázovým zpožděním krmení, protože vznik podvýživy je podmíněn déletrvajícím výživovým deficitem a ani dehydratace nevzniká ze dne na den, ale odborná vyjádření tento stav hodnotí jako poněkud závažnější než znalecký posudek, který ale jeho závažnost nezpochybňuje. Také se tyto důkazy shodují v závěru, že podvýživu a dehydrataci zvířat bylo možné posoudit bez znalosti jejich přesné hmotnosti a že podmínky jejich chovu byly nevhodné, včetně důvodů této nevhodnosti a důsledků pro zvířata. Ostatní provedené důkazy potom s těmi již uvedenými nejsou v rozporu, neboť je buď podporují z hlediska širších souvislostí, anebo se ke konkrétním podmínkám chovu blíže vyjádřit nemohou. Výjimkou nejsou ani výpovědi svědků MVDr. [REDAKCE] a MVDr. [REDAKCE], z nichž vyplývá, že obžalované chovaným zvířatům neupíraly veterinární péči a u vyšetřovaných zvířat nezaznamenali žádné výraznější problémy, avšak na místě chovu nikdy nebyli a jednotlivá zvířata nevidali v pravidelných a krátkých intervalech. Výpověď obžalované a její písemná vyjádření tak zůstávají osamocenými důkazy svědčícími ve prospěch obžalovaných, ale její postoj je patrně odvozen od skutečnosti, že zřejmě není schopna sama sobě přiznat závady ve svém přístupu k chovaným zvířatům, ačkoliv na ně byla ve vedeném trestním řízení i v dřívější době zřetelně upozorněna. Vina obou obžalovaných tak byla v trestním řízení spolehlivě prokázána.

12. I právní kvalifikaci činu jakožto přečinu chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku hodnotí krajský soud jako přílehavou. Obžalovaná, a jejím prostřednictvím také obžalovaná právnická osoba, dotčená zvířata chovaly, neboť je dlouhodobě držely a pečovaly o ně. Jednalo se přitom o větší počet zvířat, přičemž za postačující je právní teorií a soudní praxí považováno nejméně sedm zvířat (srov. přiměřeně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2011, sp. zn. 8 Tdo 657/2011, uveřejněné pod č. 3/2012 Sb. rozh. tr.). Nevhodnost podmínek chovu se odvíjela od nepostačujícího množství a kvality krmiva a vody, od nedostatečných možností pohybu a od nevyhovujících hygienických standardů. V důsledku takto nevhodných podmínek chovu pak zvířatům hrozila smrt a byly jim působeny značné útrapy, zejména z důvodu vzniklé podvýživy a dehydratace, případně i vlivem přechovávání ve stísněných klecích bez pevného dna, navíc znečištěných močí a výkaly, což vedlo ke stresu zvířat.
13. Obžalovaná se posuzovaného jednání, a tím i zásahu do společenského zájmu na ochraně zvířat, dopustila v nepřímém (eventuálním) úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť způsobení utrpení chovaným zvířatům nebylo jejím cílem, ale věděla, že jí vytvořené podmínky chovu jim takové utrpení působit mohou a pro takový případ s tím byla srozuměna. Z hlediska věku a přičetnosti obžalované není dána žádná překážka její trestní odpovědnosti. Obžalované právnické osobě je posuzované jednání přičitatelné podle § 8

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, když obžalovaná byla a nadále je její předsedkyní, tedy statutárním orgánem.

14. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry okresní soud u obžalované poznamenal, že je ohrožena trestem odnětí svobody až na jeden rok. Obžalované polehčuje dosavadní bezúhonnost, přitěžuje jí, že již v minulosti byla pro obdobné jednání přestupkově postižena, tedy si evidentně z celé věci nevzala dostatečné ponaučení, a skutečnost, že takto pečovala o větší počet zvířat, když tato okolnost přitěžující není zásadní, neboť u každého zvířete lze hovořit o jiné míře nevhodnosti počínání obžalované. Okresní soud oproti tomu neshledal jako okolnost přitěžující, že se činu dopouštěla po delší dobu, a to s ohledem na skutkovou korekci týkající se okamžiku, kdy k němu začalo docházet. S ohledem na dosavadní bezúhonnost a charakter skutku ukládal okresní soud trest alternativního charakteru, resp. kombinaci takových trestů, když okolnosti rozhodné pro určení druhu trestu uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody rozhodně nevynucovaly. Předně to byl trest odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu ve výměře spíše blíže k horní hranici trestní sazby. Okresní soud přitom zohlednil určitou kontinuitu protiprávního jednání obžalované, protože se nejednalo o jednorázový exces, ale spíše o vývoj situace směrem k horšímu. Důvodem pro uložení trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců je i množství zvířat, která obžalovaná takto nevhodně chovala. Trest tedy musel být citelnější, byť nikoli v navrhované výši na samotné horní hranici trestní sazby. Tento trest okresní soud podmíněně odložil na průměrně dlouhou zkušební dobu, tedy v trvání 3 roků, čím sleduje především hledisko individuální prevence. Toto hledisko společně s akcentovanou ochrannou funkcí trestu vedlo okresní soud dále k uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů právnických osob, které se zabývají chovem a péčí o zvířata, a to na 6 let při jinak vymezené zákonné sazbě od 1 roku do 10 let. Uložení tohoto trestu odráží přesvědčení okresního soudu, že je třeba obžalované především znemožnit, aby působila jako statutární orgán jakýchkoli právnických osob zaměřujících se na chov nebo péči o jakákoli zvířata, tedy aby nenastala znovu situace, kdy by obžalovaná musela kromě samotné fyzické péče o zvířata, čehož podle všeho schopná je, řešit i jiné povinnosti a nést odpovědnost, což je něco, co již nezvládla a nejednalo se jen o prostý manažerský neúspěch, ale mělo to naneštěstí výše popisované důsledky. Oproti tomu podle přesvědčení okresního soudu nic obžalované nebrání, aby jako zaměstnanec vykonávala konkrétní zaměstnavatelem určené úkoly, které se týkají péče o zvířata, kdy ovšem bude mít nad sebou dohled a nebude nést odpovědnost za jiné věci, které se netýkají přímo péče o zvířata. V tomto směru by bylo uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat nadměrně přísné, a ne zcela postihující podstatu problému, neboť to by obžalované zcela znemožnilo jakoukoli péči o jakýkoli počet zvířat, kdy by, *ad absurdum*, obžalovaná například tím, že by pečovala o jednu vlastní kočku, naplňovala skutkovou podstatu přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Okresní soud si je vědom toho, že je velmi těžké až nemožné uložit, resp. nadefinovat, v tomto směru trest, který by plnil svoji zamýšlenou funkci, tedy po určitou dobu fyzicky znemožnil obžalované vykonávat činnost, která vedla k následku, pro který je nyní odsuzována, avšak nebyl nepřiměřeně tvrdým, proto zvolené řešení je řešením nikoli ideálním, ale ideálu se nejvíce blížícím. V případě obžalované právnické osoby okresní soud pochopitelně musel volit trest podle katalogu trestů pro právnické osoby. Okresní soud se ztotožnil s návrhem státní zástupkyně a uložil trest zákazu držení a chovu zvířat, a to v průměrné výměře 5 let, což naplňuje především již zmiňovanou ochrannou funkci trestu, jakkoli lze mezi oběma obžalovanými postavit rovnítko, jelikož veškerou činnost obžalované právnické osoby zajišťovala jen a pouze obžalovaná. Trestní odpovědnost obžalované

právnícké osoby tak má v tomto případě vysloveně subsidiární charakter oproti trestní odpovědnosti fyzické osoby – obžalované.

15. Obžalovaná dosud nebyla soudně trestána, stejně jako obžalovaná právnická osoba. Obě obžalované však byly pro obdobné jednání opakovaně postiženy v přestupkovém řízení. Povaha a závažnost posuzovaného trestného činu ve smyslu § 39 odst. 2 tr. zákoníku je v hodnoceném případě určována právě přetrvávajícími závadami v péči o zvířata přes kontrolní činnost Státní veterinární správy i postihy v přestupkovém řízení, ale též chvályhodným záměrem obžalované, při jehož plnění péči o zvířata nezvládla. Žádná polehčující okolnost dána není, polehčující okolnost podle § 41 písm. p) tr. zákoníku v podobě bezúhonnosti nelze obžalovaným přiznat z důvodu spáchaných přestupků. Z přitěžujících okolností je naplněno spáchání trestného činu ve větším rozsahu ve smyslu § 42 písm. m) tr. zákoníku, neboť v nevhodných podmínkách nebylo chováno jen 7 zvířat, ale 31 zvířat, z nichž 9 bylo ve velmi špatném výživovém stavu. Z důvodu odepření výpovědi obžalované právnické osoby a popěrné obhajoby obžalované nevyznívá jejich postoj k trestnému činu podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku v jejich prospěch.
16. Vzhledem k dosavadnímu životu obžalovaných, k povaze a závažnosti činu, který svou škodlivostí významně nevybočuje z běžně se vyskytujících případů naplňujících dotčenou skutkovou podstatu, k přitěžující okolnosti, k chybějícím polehčujícím okolnostem a k postoji obžalovaných ke spáchanému trestnému činu sdílí krajský soud názor okresního soudu, že k náležitému působení na jejich osoby a k preventivnímu účinku bude nepochybně postačovat v případě obžalované právnické osoby uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat a v případě obžalované kombinace podmíněného trestu odnětí svobody a dalšího alternativního druhu trestu, který jí zabrání v opakování trestné činnosti.
17. Obžalované právnické osobě byl trest zákazu držení a chovu zvířat uložen v trvání 5 let, tedy těsně pod polovinou zákonného rozpětí (1 rok až 10 let). Tato výměra trestu plně odpovídá všem výše naznačeným kritériím pro ukládání trestu, a jedná se tak o trest zcela přiměřený. Proto není dán důvod pro jeho jakékoliv zmírnění.
18. V případě obžalované však krajský soud po zvážení všech okolností případu nehodnotí uložený trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu 3 let ve spojení s trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů právnických osob, které se zabývají chovem a péčí o zvířata, na dobu 6 let jako trest zcela přiměřený. Podmíněný trest odnětí svobody se totiž zejména s ohledem na dosavadní způsob života obžalované jeví být nepřiměřeně přísným, zatímco trest zákazu činnosti obžalované nebrání v opakování trestné činnosti, pokud by ji páchala jako fyzická osoba, a to činností, na niž ani nemůže trest zákazu činnosti dopadat, neboť k ní není zákonem vyžadováno žádné povolení a její výkon není upraven žádným právním předpisem. Okresní soud si podle odůvodnění napadeného rozsudku byl tohoto deficitu vědom, ale před efektivním působením trestu upřednostnil zájem na minimalizaci dopadů trestu, tak aby jím obžalovaná nebyla omezena i v činnostech, jejichž zákaz není nezbytně nutný. Nicméně podle přesvědčení krajského soudu měla být vzhledem k chybějícímu náhledu obžalované na své jednání a k absenci její sebereflexe, a to přes předchozí upozorňování na závady v péči o zvířata Státní veterinární správou, přes její postihy v přestupkovém řízení i přes výsledek dokazování ve vedeném trestním řízení, dána přednost účinnosti trestu. Jistému přesahu působení trestů se totiž nelze vždy vyhnout, a přesto není možné rezignovat na jejich ukládání.
19. Krajský soud tedy z podnětu odvolání obžalované a státní zástupkyně napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu zrušil v celém výroku o trestu uloženém obžalované a podle § 259 odst. 3, 4 tr. řádu obžalované za přečin chovu zvířat v nevhodných Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

podmínkách podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, tedy v polovině zákonné trestní sazby (až na 1 rok), s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu 2 let a 6 měsíců, tj. ještě v první polovině zákonem stanoveného rozsahu (1 rok až 5 let), a trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu 5 let, tedy v první polovině zákonem stanoveného rozmezí (1 rok až 10 let). Podmíněný trest odnětí svobody tak byl zmírněn, neboť takto zvolená výměra i délka zkušební doby je dostačující pro potřebné preventivní působení na obžalovanou. Namísto trestu zákazu činnosti byl ale uložen v konkrétním případě přísnější trest zákazu držení a chovu zvířat, což bylo částečně kompenzováno snížením jeho výměry na 5 let. Tento trest obžalované brání v jakémkoliv držení a chovu zvířat a v péči o ně, a to ve vztahu ke kterémukoliv obratlovcí. Omezují ji tak nejen jako statutární orgán právnické osoby zabývající se chovem zvířat, ale také jako fyzickou osobu věnující se chovu zvířat, ať již organizovaně, anebo jen čistě volnočasově, a rovněž jako zaměstnankyni osobně pečující o zvířata jménem zaměstnavatele zabývajícího se chovem zvířat. Takto široké omezení je odůvodněno snahou zabránit obžalované ve faktickém opakování trestné činnosti a je přiměřené s ohledem na již zmíněné dlouhodobě se projevující závady v péči o zvířata chovaná obžalovanou a na její neochotu připustit si selhání v péči o ně. Odvolání obžalované právnické osoby bylo jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 31. července 2025

JUDr. Zdeněk Korf v.r.
předseda senátu

Zpracoval:
Mgr. Jan Bergmann

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].